

Scénář k pohádce o Červené Karkulce

Postavy:

- Karkulka
- Vlk
- Babička
- Myslivec
- Vypravěč

Kulisy a rekvizity:

- Brýle s čepcem
- Kulisa Babiččina chaloupka
- Kulisa Studna
- Kulisa Bříza
- Scéna Les
- Scéna Světnice

1. OBRAZ

Vypravěč: V jedné vesnici, v domečku s červenou střechou, bydlela holčička jménem Červená Karkulka. Měla ráda červené oblečení – sukýnku, kabátek, botky i čepičku, podle které dostala své jméno.

Jednou vyrobila krásné přáníčko s červeným srdíčkem pro babičku k svátku. S maminkou upekly bábovku, koupily láhev vína a Karkulka natrhala babičce kytíčky ze zahrádky. Potom si vše naskládala do košíčku a vydala se na cestu.

Babiččina chaloupka stála na paloučku, a cesta k ní vedla přes les. Karkulka se nebála, protože cestu dobře znala.

(Karkulka přichází.)

Karkulka: Tady je tak krásně! A těším se k babičce! Snad se jí bude moje přáníčko líbit. Ještě jí natrhám kytíčky, aby měla radost.

(Karkulka trhá kytíčky. Přichází vlk.)

Vlk: Nazdar Karkulko. Co to tu děláš a kam jdeš?

Karkulka: Jdu za babičkou. Má svátek a vyrobila jsem jí přáníčko. S maminkou jsme upekly bábovku a koupily vínečko. Teď trhám kytíčky. Aby měla babička radost.

Vlk: Hmm, to je zajímavé. A kde bydlí tvoje babička?

Karkulka: Na paloučku v lese, je to jen kousek. Těším se, protože si spolu hezky povídáme a potom hrajeme karty. Je to legrace.

Vlk: Hmm, velmi zajímavé. Tak běž, ať k babičce dojdeš včas. Já se zatím trochu proběhnu.

Karkulka: Měj se, vlku, já běžím!

(Karkulka odchází.)

Vlk: Já také poběžím za babičkou. Abych tam byl dříve než Karkulka. Vymyslel jsem totiž plán. Strašidelný vlčí plán.

(Vlk běží pryč.)

2. OBRAZ

(Přibíhá vlk.)

Vlk: Jsem tu. To byla rychlost. My vlci umíme rychle běhat. Ted' provedu můj strašidelný vlčí plán.

(Vlk jde k chaloupce a ťuká na dveře.)

Babička: Kdopak je?

Vlk (tenkým hláskem): To jsem já, tvoje Karkulka! Otevři!

Babička: Už jdu, Karkulko, hned to bude!

(Babička vychází a překvapeně volá.)

Ale ty nejsi žádná Karkulka, ty jsi vlk!

Vlk: Správně. Jsem vlk. A sežeru tě. Protože vlci žerou babičky. Chramst!

(Vlk odhodí babičku za kulisu a odbíhá.)

(Přibíhá vlk.)

Vlk: Výborně! Babičku jsem spolknul. Ted' počkám na Karkulku. Lehnu si do postele a budu předstírat, že jsem babička.

(Vlk si nasadí brýle s čepcem a lehne si do postele.)

(Přichází Karkulka.)

Karkulka: Babičko! Babičko! To jsem já! Otevři!

Vlk: Pojd' dál, děvenko, je otevřeno!

(Karkulka jde dovnitř.)

Karkulka: (vesele) Ahoj babi! Jak se máš? Vyrobila jsem ti přáníčko!

(Zarazí se.) Jé babi, proč jsi v posteli?

Vlk: (chrchlavě) Ále, děvenko, dnes se nějak necítím dobře. Bolí mě v krku.

Karkulka: (udiveně) Babi, proč máš tak divný hlas? Jako bys to ani nebyla ty.

Vlk: Ale to víš, děvenko, že jsem to já, babička. Kdo jiný by to byl? Snad nějaký vlk? Hehehe!

Karkulka: No, já nevím. Chováš se nějak divně. A proč máš tak velké oči?

Vlk: Abych tě lépe viděla, děvenko. Vždyť vidíš, že jsem si nasadila i brýle.

Karkulka: A proč máš tak velké uši? Ani do čepce se ti nevejdou.

Vlk: No přece, abych tě lépe slyšela.

Karkulka: Babi, mně se to nějak nezdá. Proč máš tedy tak velkou a zubatou tlamu?

(Vlk vyskočí z postele a zařve vlčím hlasem.)

Vlk: Abych tě mohl lépe sežrat! Chramst!

(Vlk skočí na Karkulku a hodí ji za kulisu. Hned se vrátí.)

Vlk: Tak! Hotovo. Babičku jsem sežral, Karkulku jsem také sežral a teď tu budu bydlet. Vlezu si do postele a zdřímnu si.

(Vlk si lehne do postele a chrápe.)

Vlk: Chrrr, chrrr.

3. OBRAZ

Vypravěč: Zatímco vlk spal, šel okolo myslivec.

(Přichází myslivec.)

Myslivec: Jakpak se asi má babička? Zastavím se u ní, jestli něco nepotřebuje.

(Myslivec jde k chaloupce a ťuká na dveře.)

Myslivec: Ťuk, ťuk, ťuk! Babičko, otevřete, to jsem já, myslivec!

(poslouchá)

Myslivec: Co to je? Takové chrápání? Babička přeci tak nechrápe. Podívám se oknem.

(Myslivec jde k oknu a vidí vlka.)

Myslivec: Žádná babička! Vlk je tam! Leží v posteli a chrápe! Já to tušil! Sežral babičku a možná i Karkulku. Rychle, musím je zachránit, dokud je čas!

(Myslivec běží pryč.)

(Z druhé strany přibíhá Karkulka s babičkou.)

Karkulka: Babi, to byla klika, vid'!

Babička: Holčičko moje, měly jsme obrovské štěstí.

Karkulka: Co udělal pan myslivec s tím vlkem?

Babička: Rozřízl mu břicho a my mohly vyskočit ven. Teď mu to břicho zašívá.

(Babička s Karkulkou odchází.)

(Z druhé strany přichází vlk, vleče se a heká.)

Vlk: Uf! Uf! Au! Strašně mě bolí břicho! A mám strašnou žízeň! Tak bych se napil. Kde jenom bych se mohl napít? Ááá, támhle je studna. Snad v ní bude voda.

(Vlk jde ke studni a dívá se dovnitř.)

Vlk: Hmm, voda tam je, ale hluboko. Musím se naklonit a natáhnout ... jééé... klouže to ... pomóóc... já padám ... žbluňk!

(Vlk spadne za kulisu.)

(Z druhé strany přichází myslivec, babička a Karkulka.)

Babička: Pane myslivče, děkujeme mnohokrát. Zachránil jste nás všechny. Karkulku, mě a i toho vlka. Jak jste ho vytáhl celého mokrého ze studny za kožich.

Myslivec: Přece bych ho tam nenechal. Vždyť je to živé zvíře.

Karkulka: Myslíte, že už nás nebude chtít sežrat?

Myslivec: Ten už si dá dobrý pozor. Když jsem ho naposledy zahlédl, upaloval do sousedního lesa. Ale teď mám pořádný hlad. Úplně mi vytrávil.

Babička: Honem, pojdte! Vždyť máme tu bábovku! A k ní si dáme čaj.

(Všichni odchází.)

Vypravěč:

Babička s Karkulkou a myslivcem si pochutnali na výborné bábovce. Vypili k ní čaj a hezky si povídali. Navečer se Karkulka vypravila domů. Myslivec ji pro jistotu doprovodil, aby ji cestou nepřekvapil nějaký vlk.

KONEC POHÁDKY